

Domovina

Izhaja 1. in 3. soboto vsakega meseca. — **Dopisi** naj se izvolijo frankirati. — **Rokopisi** se ne vračajo. — Za **inserate** se plačuje vsakokrat po 10 kr. od garmond-vrste.

Velja do konca leta 1 goldinar. — **Denar** naj se pošilja: Upravništvu „Domovine“ v Celji.

Katoliški shod v Gradcu in štajerski Slovenci.

Slovenec boriti se ima povsod za svoj obstanek. Le malo ima prijateljev, ki bi poznali njegove težnje in mu bili pravični, kadar zahteva to, kar imajo že davno drugi narodi ter spada tudi njemu po ustavnih pravicah.

Pod tujim jarmom zaostali smo v napredku. Do zadnjega časa nismo imeli mož, kateri bi krepko povdarjali našo narodnost na mestih, ki so merodajna. A vzbudili so se in jeli narod dramiti. To pa je napravilo strah našim nasprotnikom.

Kolikor je Slovenec zamudil v stoletjih, toliko dopolnil je v devetnajstem veku. Priden in vstrajen pri svojem podjetju nakopal si je zavist močnejših narodov, ki so v njegovi sredi jeli propadati. Tujec ne hoteč priznati pravice domačinu, jel ga je grditi in sumničiti pred svetom. Listi prinašali so o Slovincih spise, ki so jih opisovali kot prave barbare. Lehkoverni svet pa je verjel takim lažnjivim poročilom in zakrknil srce proti poštenim naporom naših zastopnikov.

Zato smo Slovenci na Štajerskem z veseljem pozdravili katoliški shod v Gradcu. Vedeli smo namreč, da med Nemci žive še pravični možje, ki nas ne sovražijo kot narod, temveč so le bolj odtujeni po gorej imenovanih spisih našim pravicam. Sovražiti nas pa že zaradi tega ne morejo, ker smo jim bratje po veri. Tem možem, ki imajo mnogo vpliva, treba je pojasniti stališče naroda našega, bila je želja onih na-

rodnjakov, ki so šli k temu važnemu shodu.

Besede, ki sta jih govorila milostl. knezoškof lavatinski dr. M. Napotnik in pa dr. J. Serbec iz Celja napravile so gotovo dober vtis na tisoče zbrana ljudstva. Prepričale pa tudi merodajne može konservativne stranke, da zahteve Slovencev niso prenapete in da smo popolnoma opravičeni to zahtevati.

Liberalni duh časa tlačil je vero k tlem ob enem pa Slovence potiskal nazaj ter nahujskal pod krinko nemštva še one proti nam, kateri bi že glede na to, da je Slovenec tako udan sveti veri, ne bili sovražniki njegovi.

Razgovorili so se med seboj pošteni Nemci in Slovenci in odvisno je sedaj od poslancev nemške konservativne stranke, da store to, kar so tako rekoč obljubili. Slovenec bode lahko pospeševal njih verske težnje, ker je, kakor je rekel dr. Serbec: „Spojen z vero tako, da kolikor časa je veren je tudi naroden, ko pa se izneveri sv. cerkvi postane tudi izdajica naroda“. Oni pa naj gledajo, da nam pripomorejo na Spodnje Štajerskem do pravic, ki nam pripadajo od kar prebivamo tu.

Tako bode katoliški shod v Gradcu imel važne posledice za nas Slovence pa tudi za poštene verne Nemce in žal ne bode onim gospodom za trud, ki so ga imeli, da prideta vkupe in se spoznata oba naroda živeča v zelenej Štajerskej.

Celjske novice.

(Dr. Neckermann) je potrjen za celjskega župana.

(Grb celjskih grofov.) Vodstvo muzeja v Celji kupilo je 50 cm dolg in 27 cm širok kamen, na katerem je izklesan grb grofov celjskih. Kamen, ki je dobro ohranjen, izkopali so na severni strani starega grada celjskega iz razvalin.

(Iz Celja.) Došla nam je opravičena pritožba, da se ulica „Ring-Strasse“ od strani mestnega urada popolnoma zanemarja. Ker je zemlja močvirna, se pri težjih vozeh kolesa vderó in treba je silnega napora, da potegnjejo voz dalje. Vsled tega nastanejo tudi votline, da si človek pri belem dnevu lahko zlomi nogo ob deževnem vremenu, pa luže in blato, da je cesta bolj podobna kaki vaški nego mestni. Ker sedaj stoje tam najlepše hiše in se od ceste pobira tudi voznina, pričakujejo ondotni stanovalci pa tudi vozniki po tej cesti, da se mestni urad nekoliko pobrini o tej zadevi, posebno, ker pričakujemo letos Nj. Veličanstvo presv. cesarja.

(Častni občani okolice celjske pa „Deutsche Wacht“.) Kam dovede slepa strast, pokazal je zopet Forregger-Rakušev listič, piscoč, o imenovanju velezaslužnih gospodov Žičkarja in Hudovernika častnim občanom. Temu lističu se čudno zdi, da more narodni občinski zastop ukreniti kaj tacega in podeliti izredno čast možema, koja nista nikdar hotela trobiti v nemško-liberalni rog, temveč sta potegovala se za narodne pravice in osvobodjenje narodnega življa izpod nemčurskega jarma. Gospodoma, ki sta dolgo let bivala v Celji in poznata natanjko razmere one skupinice, ki vlada gorej imenovani listič, pač ne bode radi te pisave postal niti jeden las siv, ker sta gotovo tudi prepričana, da je narodni občinski zastop storil to v znak svoje tople zahvale za njiju res požrtvovalni napor na verskem kakor tudi narodnem polju. Občinski zastop pa menda tudi ne bode hodil povpraševat Rakuša & Comp., katerega bode smel odlikovati. — Argus že sme napanjati svoje oči, ker to nam je deveta briga. Poučilo ga bode, da se časi spreminjajo in zapovedovanje nemčurčkov hiti proti svojemu koncu.

(Pri dopolnilni volitvi prvega razreda okolice celjske) zmagali so nemčurji, kar je bilo pričakovati, ker se je volilo še po starem zapisniku. — Rakušev listič si pri tem ne more kaj, da zopet v svoji zaslepljenosti vdriha po dveh najodličnejih stanovcih celjskih. Velezaslužni gospod opat Ogradi in pa dvorni svetnik gospod Vasič

presedata oni klikici, ki meni, da ima zapovedovati o celjskih razmerah. To zato, ker omenjena gospoda vesta in tudi priznata, da ima tu govoriti Slovenec, kot tisočletni lastnik in posestnik te zemlje. Bi pa tudi čudno bilo, ko bi se taki gospodje podvrgli željam uskokov in pustili dajati navodila od mož, ki niti sence njih razuma in svetovne omike nimajo.

(„Celjske slovenske novine“) od l. 1848. in 1849. smo vendar dobili v roke, kar z veseljem svojim č. bralcem naznanjamo. Dolgo smo jih iskali; kajti ni jih bilo dobiti niti pri bivšem uredniku niti v knjižnicah v Gradcu, kjer smo v vseučiliščini in ivaniščini knjižnici po njih brezvspešno popraševali. Na naš poziv v „Domovini“ pa nam je prinesel župan iz celjske bližine oba letnika, še dobro ohranjena. Radostno smo premetavali liste našega prednika pred 40 leti in našli v njih dokaj zanimivega. Najvažnejše reči iz njih bodemo našim č. čitateljem podali, kakor hitro bodemo v prihodnjih treh ali štirih številkah končali že započeti spis „Društveno življenje v Celji“ pred 50 in 40 leti, kjer se le mimogredé tudi važnih let 1848 in 1849 spominjamo. Ko bodemo pa navajali vsebino „Celjskih slovenskih novin“, govor bode edino le o tem, kar se je v teh dveh letih v Celji, po Avstriji in po Evropi vršilo in pisalo v tem prvem celjskem slovenskem listu, ki je bil vsekako na čast takratnim slovenskim domoljubom.

(Nemški kazino v Celji) ima res krasen nakit tik sebe. Polomnena lesena ograja, za katero leži velik kup gnoja. Kaj bi bilo, ko bi oni prostor bil last kacega Slovenca? Tako se pa lepo v miru pusti, da ravno ne prav prijetni duh udarja v nos mimo gredočim. Radovedni smo, če bodo pustili ta okrasek do tle, da pride Nj. Veličanstvo.

Spodnje-štajerske novice.

(Podružnica sv. Cirila in Metoda v Veliki Pirešci) zborovala je v nedeljo dne 7. junija. Ljudstva zbralo se je obilo, kar je dokaz, da se ljudje zavedajo in spoznavajo važnost te družbe. Se pač pozna, da tu uraduje vrli župan Podpečan.

(Podružnica sv. Cirila in Metoda v Žalci) zborovala je preteklo nedeljo. Udeležba je bila mnogobrojna. Blagajnik je zadovoljnejši, kakor lansko leto. Bog daj družbi povoljni uspeh.

(Novo mašo) bodo letos imeli sledeči č. gg.: Cilenšek v Žavcu, Časl (Ksaver), Kavski (Opočno), Lah (Pilštanj), Zdolšek

(Ponikve), Menhart (Kamnice), Vajskler (Slov. Gradec), Pintarič (Sv. Tomaž), Šoba (Videm), Škorjanec (Št. Pavl), Burkelje (Št. Pavl), Višnar (Celje), Cestnik (Čemšenik), Gregorec (Št. Vid pri Ptuji), Kardinar (Sv. Križ pri Ljutomeru), Kržišnik (Selce).

(Premembe pri duhovnikih). Umrl je na Dunaji č. g. o. Stanko Prus, minorit iz Ptujkega samostana. Več let je bil kaplan na Ptuji, zadnji čas pa v Neunkirchenu na Sp. Avstrijskem. Bil je ranjci vnet duhovnik in vrl rodoljub, doma iz Belokrajine. — Tudi je umrl v Koprivnici č. g. Jožef Pečnik, zadnje leto v začasnem pokoji, prej kaplan v Celji, v starosti 28 let.

(Častni občan) občine: okolica Celje postal je vč. g. Jožef Žičkar, župnik v Vitanji, poprej več let vikarij v Celji. — Ravno tako č. g. Lj. Hudovernik, prej kaplan v Celji, zdaj v Mariboru.

(Volitve v ptujski okrajni zastop) so razpisane. Slovenci, potrudite se, da ne zmagajo vaši nasprotniki; škoda bi bila prevelika.

(V Cezanjevcih) pri Ljutomeru se je ustanovilo bralno društvo. Predsednik mu je g. Kosj.

(V Št. Juriju na južni železnici) je v nedeljo g. dr. Ipatič razlagal, kako bi se rabila nova rudnina (azurin ali lazur) namesto bakrene galice zoper strupeno roso.

(Železnica iz Celja v Velenje) se marljivo gradi. Morebiti bude še letos gotova.

(V Velenji) predaval je 15. t. m. potovalni učitelj kmetijske družbe v Gradcu Fran Stiegler. Predavanje je bilo nemško in okolu njega stoječi kmetje gledali so ga, kakor kakega indijanca, ker ga niso razumeli in ne vedeli kaj hoče. Na prošnjo nekega gospoda, naj bi v slovenskem, kmetom razumljivem jeziku govoril, je rekel Stiegler, da slovensko ne zna. — Človeku res obstane pamet, ko premišljuje, kaj namerava kmetijska družba s tem. Za slovenskega kmeta novce nastavlja nemške potovalne učitelje za kmetijstvo na Spod. Štajerskem, da oni s svojim predavanjem naše ljudstvo žalijo in dražijo mesto da bi ga podučili. To je gotovo največja brezobzirnost in prosimo gospode državne poslance, dá tu vkrenejo potrebno, če jim je kaj za prospeh kmeta.

(Umrla) je v Mariboru šolska sestra Bonaventura Suhač, ki je pred leti v Celji že z velikim vspehom sodelovala.

(Imenovanje.) Davkarski adjunkt gosp. J. Pečar je imenovan davkarskim kontrolorjem.

(Društvo „Kmetovalec“ v Gotovljah) imelo bo v nedeljo dne 28. junija t. l. ob polu 4. uri popoldne svoj IV. občni zbor. Vspored: 1. Nagovor. 2. Podučljivi govori o kmetijstvu (okoliranje drevese). 3. Društveno

poročilo. 4. Vpisovanje novih udov oziroma vplačevanje letnine. 5. Splošna vprašanja in odgovori o kmetijstvu. 6. Prosta zabava. Zborovanje kratkočasi domači moški pevski zbor, tudi drugi pevci rodoljubi — dobro došli! K obilni vdeležbi najuljudneje vabi odbor.

(Okrajni zastop Kozijanski.) Dr. Fran Rausch, odvetnik v Kozjem, odpovedal se je načelništvu v okrajnem zastopu in volil se je mesto njega narodni trgovec in poštar gosp. Fran Dvornik, ki je načelništvo tudi prevzel.

(Nagrobni spominek) vzdal se je ranjekemu č. g. Jakobu Brglezu v vogelni steber žagrada, cerkve Marije Magdalene v Gornjemgradu.

(Učiteljski zbor na Vidmu) 4. t. m. je bil dobro obiskan. Učitelji so se v lepi slovenščini pogovarjali o sedanjih šolskih knjigah, o katerih so po pravici tožili, da so preobširne, pretežke in predrage. Eden gosp. učiteljev je tožil, da morajo učenci včasih dati 5 gld. za knjige v začetku šolskega leta. Učitelji naj sami gledajo, da ne bodo revnim starišem takega bremena nalagali; zlasti naj ne priporočajo pretežkih knjig ali celo debelih, nerazumljivih „nemških lesebuhov“ in „šprabuhov“. Rajše naj priporočajo knjige družbe sv. Mohora, katerih je 6, pa stanejo le 1 gld.

(Sv. birma) bode v dekaniji Ptuj: 21. junija pri Sv. Marku, 22. Na Hajdinji. V dekaniji Brežice: dne 27. junija na Vidmu, dne 28. v Brežicah, 29. v Dobovi, 30. v Kapelah, 1. julija na Bizeljskem, 2. v Pišecah, 3. v Artičah, 4. v Rajhenburgu, 5. v Koprivnici, 6. v Selnici. V dekaniji Sv. Martin: dne 1. avgusta pri sv. Janžu, 2. v Slovenjemgradu, 3. v Staremtrgu, 4. pri sv. Martinu, 5. pri sv. Ilji. V dekaniji Gornjigrad: dne 23. avgusta v Mozirji, 24. v Nazarji, 25. na Rečici, 26. v Gornjemgradu, 27. pri Sv. Frančišku, 28. na Ljubnem, 29. v Lučah, 30. v Solčavi.

(Davke) je na spomlad kmetu kaj težko plačevati. Radi tega je sevniška kmetijska podružnica prosila, da bi se davki še le potlej pobirali, kedar kmet kaj pridela. V istem zmislu je govoril krški poslanec, g. Pfeifer radi Dolenjcev v državnem zboru.

(Slovenske posojilnice.) Ormožka posojilnica ima v nedeljo, 28. t. m. občni zbor. Marenberška je imela lani že čez 100.000 gl. prometa. Posojuje denarje po 6%, hranilnim vlogam daje 4½% obresti. Dolžniki morajo vsako leto vsaj 10% dolga vrniti. To posojilnico vodita prav skrbno: g. notar Kocbek in g. Klobučar. Posojilnica na Vranskem posluje še le mesec dni, pa ima že dokaj hranilnih vlog. Tukaj poslujeta vrla rodo-

ljuba: gg. Oset in Šventner. Posojilnica v Makolah je imela lani 231.271 gld. prometa, za 97.021 gld. več, kakor predlanskim. Načelnik tej posojilnici je preč. g. župnik Lendovšek.

(Razširjene šole.) Pričetkom prihodnjega zimskega polleta razširijo se: eno-razredna ljudska šola v Ščavniškem dolu v dvorazrednico, dvorazredna ljudska šola v Zavrči v trirazrednico in trirazredna ljudska šola pri sv. Marjeti niže Ptuj v četirirazrednico.

(Pravila narodne čitalnice v Rajhenburgu) so od vis. c. kr. namestnje potrjena.

(Nov zvon) dobi podružna cerkev sv. Mohora nad Rajhenburgom.

(Novo mašo) bode imel v Rajhenburgu č. g. Zemljak, frančiškan.

(Šolske novice.) Dvorazredna šola pri Novi cerkvi se bode razširila na 3 razrede. Ondotni nadučitelj, g. J. Zdolšek, stopi v stalni pokoj. Ravno tako g. nadučitelj M. Repič pri sv. Miklavžu v ljutomerskih goricah. Podučitelj g. Rupnik je premeščen od sv. Marjete pri Možgancih k sv. Florijanu pri Rogatci. Učitelj je postal ondotni podučitelj g. Miha Lesnika.

(Utonil je) na Vranskem 4 leta star otrok.

(Od sv. Lenarta pri Veliki Nedelji) se nam piše. 15. t. m. bode ogledavanje novega šolskega poslopja od c. k. glavarja in komisije ptujske. 21. t. m. popoldne ob 3. uri pa bode blagoslovljenje omenjene šole, k kateremu uljudno vabimo vse naše šolske prijatelje.

(Iz Gornjegagrada) došla nam je vest, da ondi na pošti uraduje ekspeditorica, ki niti besedice ne ume slovensko. Čudno, da je mogoče v trgu, kateri je popolnoma slovensk, kaj jednacega.

(V Raztezah) pri Rajhenburgu je med svinjami kužna bolezen rudečica.

(O železniških napisih.) Vozeč se z vozom, ne z „lukomatijo“ že več let od Zidanega mostu proti Zagrebu sem zapazil, da še vedno v postajskih magacinih visijo table: „das Tabak rauchen ist verboten“ in glej kmalu bi se mi pripetila nesreča, ker sem s fajfco zašel na neki postaji v magacin, kjer visi omenjena tabla v vsezveličalni nemščini. Železniške postaje: Sevnica, Rajhenburg, Videm in Brežice naj ukrenejo, da se bode tudi nam v tej zadevi merilo z enakim vatlom. Poleg slovenskega napisa naj bode še nemški, makari i mažarski, drugače se bode treba obrniti na vodstvo južne železnice.

(Doktorjem obojega prava) bil je letos 15. maja na dunajskem vseučilišču promoviran g. Radoslav Pipuš, doma od sv. Križa pri Mariboru. Latinske šole je v Mariboru

z odliko dovršil l. 1886. Križančani so na svojega vrlega narodnjaka ponosni.

(V Mariboru) je slovensko knjigotrštvo jako na slabem. Slovenskega knjigarja ni.

(Pri sv. Križu na Kozjaku) osnovali bodo poleg bralnega društva, ki ondi že več let vspešno deluje, še sadjarsko društvo ter obe spojili.

(25letnico svojega učiteljevanja) praznoval je dne 4. t. m. g. Jožef Slekovec, vrl nadučitelj v Jarenini. Ob enem je zborovalo tam mariborsko učiteljsko društvo. Bog živi slavljena še mnogo let slovenskemu učiteljstvu v čast in blagor naši domovini!

(Toča je mnogo škodovala) dne 4. t. m. pri sv. Jurju ob Pesnici, pri sv. Križu in sv. Vrbanu na Kozjaku.

(Tri nove zvonove vtil je) Alb. Samassa v Ljubljani za cerkev sv. Duha na Ostrem vrhu. Na Alojzijevo nedeljo je bodo slovesno v zvonik potegnili.

(Na Kozjaku pri Mariboru) letos ni bilo majnikovih hroščev.

(Preselitev.) Gospod dr. Franc Jurtela, advokat na Ptuji, naznanil je dne 1. t. m. odboru advokatske kamore štajerske, da se namerava po preteku treh mesecev preseliti v Šmarje pri Jelšah.

Druge slovenske novice.

(Prešernu), prvemu slovenskemu pesniku, postavili bodo Slovenci l. 1900, ko bode 100 let od njegovega rojstva, lep spomin v Ljubljani, ki je na 10.000 gld. proračunjen. V ta namen se bodo darovi nabirali.

(Na krojaško-obrtnem učilišču) v Ljubljani koncesioniranem po c. kr. deželni vladi, pričnejo tekom prihodnjega meseca tečaji za pouk o pri krojevanji možkih in ženskih oblačil. Tečaji za moške krojače trajali bodo 3—4 tedne; za dame pa 2—3 tedne. Oglasila sprejema in natančneje pojasnila daje vodstvo učilišča pod naslovom: M. Kunc, Ljubljana.

(Na Kranjskem) ste dve slovenski stranki: konservativna ali duhovniška se poteguje za vero in narod ter ima lista: „Slovenec“ in „Domoljub“; stranka pa, katero zagovarja „Slovenski narod“, pridejala si je ime „narodna napredna stranka.“ Prva stranka ima svoje društvo in svojo tiskarno, slednja ravno tako; slednja bode izdajala še listič „Rodoljub“. Na eni strani je to dobro, da se marljivo in vsestransko deluje, zlasti da se narodnost, ki je še zelo v nevarnosti, zelo poudarja; vendar se z druge strani bojimo, da bode tudi tu obveljal pregovor: „Kjer se prepirata dva, tretji dobiček ima“. In ta tretji sliši na ime: nemškutar, Nemeč, lahon, Italijan.

(Na Koroškem) bodo 4. julija, na predvečer praznika slovanskih aposteljev sv. Cirila in Metoda po gorah goreli veličastni kresovi.

(Na vojaškem strelišči pri Krškem) začne se prihodnji mesec streljanje topničarjev, začetkoma 3. brigade, meseca avgusta pa 13. brigade.

(Povesti slovenskemu ljudstvu v poduk in zabavo.) Sestavil in uredil A. Kalan. Ponatis iz „Domoljuba“. I. zvezek. To je knjižica obsezajoča 118 strani na katerih se nahaja 15 povesti. Povesti so posnete iz življenja in jako mične. Gotovo je ustrezno branjaželnemu našemu ljudstvu s to knjižico, ker je tudi jako ceno. Stane samo 20 kr. in se dobi v „Katoliški bukvarni“ v Ljubljani.

(Posojilnica v Šmihelu na Koroškem) je imela lani, v 2. letu svojega poslovanja že 47.582 gl. prometa.

(Učiteljske skupščine) bodo 8. julija v Litiji, 15. pa v Krškem, kjer bode popoldne zborovalo tudi „pedagogičsko društvo“.

(V Leskovcu pri Krškem) so šolski otroci pokončali 891 litrov hroščev.

(Na Studencu) je sunil hudoben človek iz maščevanja gozdarskega čuvaja z železom tako močno v rebra, da se je ta zgrudil in čez 3 dni umrl. Gozdarski čuvaj je bil napadnika zasačil enkrat pri tatinskem lovu.

(V Krškem) je bila v nedeljo v šoli izložba risarskih in pisnih izdelkov učencev rokodelske šole, da bi mojstri videli, kaj so njih učenci med letom v šoli delali, a prišlo jih je le malo gledat.

(V Trstu), kjer je toliko pobožnih Slovencev (in ti rajše v cerkev zahajajo, kakor lahoni), prepovedane so v stolni cerkvi sv. Justa slovenske pridige in slovensko petje, kar je bilo menda od nekdaj v navadi. To prepoved je izdalo škofijstvo na željo magistrata, kar je laški mestni zbor naznanil v zadnji seji mestnim očetom in kar so poslušalci radostno slišali. Žalostno! Kako bi Nemci n. pr. v Ljubljani kričali, ako bi se v ljubljanski stolni cerkvi običajne nemške pridige ustavile.

(Posojilnica v Kopru) je imela lani 268 zadružnikov, 9280 gl. dohodkov in 8064 gl. stroškov.

(„Slovenska Matica“) v Ljubljani, ki izdaja učene slovenske knjige, ima 1. julija svoj veliki zbor.

(Slovensko pisateljsko društvo) bode 12. julija vzdalo spominsko ploščo v hišo v Ljubljani, kjer je umrl dr. Janez Bleiweis, oče Slovencev.

(Kmetijska družba) v Ljubljani je imela svoj občni zbor. V odbor sta se volila še gg. kaplan Šiška in nadučitelj Žirovnik.

(Goriška kmetijska družba) je izvolila zopet grofa Koronini-ja za predsednika.

(Spomin na bitko pri Kustoci) na Laškem pred 25 leti bodo letos nekateri junaki iz te dobe v Ljubljani 24. t. m. praznovali.

(Deželna skupščina) kranjskih učiteljev bode letos prve dni septembra v Ljubljani. Že 13 let ni bilo tega zbora, čeravno bi moral vsako 3. leto biti.

(V Rojanu) pri Trstu se snuje posojilnica. Ravno tako v Komnu na Krasu, kjer deluje v to svrhu vrli dekan, preč. g. Harmel.

Druge avstrijske novice.

(Banka „Slavija“) v Pragi izvrstno napreduje; tudi mi priporočamo ta zavarovalni zavod vsem slovenskim posestnikom.

(V Gradci) so blagoslovili novo cerkev srca Jezusovega.

(Presvetli cesar) se poda 21. t. m. v Reko, kjer bode veličastno sprejet. Potlej bode Njih Veličanstvo ogledalo brodovje v Dalmaciji.

(Slovanska razstava) v Pragi je krasna. Obiskovat jo hodijo Slovani in Nemci. Vsak dan jo obiše mnogo tisoč ljudij.

(Madjari) hudo zatirajo Slovake. Vse so jim že odvzeli; zdaj se hočejo še v njih cerkvene zadeve utikati in na to delati, da bi tisti Slovaki, ki imajo pravico voliti si svoje duhovnike in učitelje, to važno pravico izgubili.

(V državnem zboru) je pripravljena nemška levica bolje podpirati grofa Taaffe-ja, kakor odločni Slovani, zlasti Mladočehi, ki ostro govoré zoper sedanjo vlado. Minister Gauč je odgovoril poslancu Šukljeju radi koroških šol, naj se koroški Slovenci pritožujejo pri naučnem ministerstvu in pri upravnem sodišču, če se jim krivica godi pri njihovem šolstvu. Kaj pa, da se jim godi! Naj bi bil minister sam naravnost spoznal, da ne gre, da se slovenski otroci po sili nemški učé. Pot pritožbe je silno dolga, težka in draga. — Za uravnavo Drave od Maribora do Središča bode država toliko dala, kolikor štajerska dežela. — Predložila se je državnemu zboru postava zoper pijančevanje. — Isterski lahonski poslanec Vergotini je pustil svoje poslanstvo, ker se je bal, da bi bila v skupni zbornici njegova nepostavna volitev ovržena. Istrskih Hrvatov čaka torej spet nova težka volitev za državni zbor.

(V Zagrebu), kjer je 40.000 stanovalcev, živi tudi 5.000 Slovencev. To mesto se vedno širi. Pri južnem kolodvoru je sezidalo mesto velikanske vojašnice, ogerska vlada bode zidala nasproti Zrinjskemu trgu nov državni kolodvor z železniškimi delavnicami za kacic 1000 delavcev. Po mestu bodo nove kanale napeljali. Zidalo se bode novo šolsko poslopje za kr. učiteljske. Za gospodarsko razstavo, ki se otvori 15. avgusta, delajo se velike priprave. Zagreb dobi tudi tramvaj.

(„Ne kupujte pri judih.“) Tako se sme ljudstvu odsvetovati. Na Moravskem so bili nekateri radi teh besed zatoženi, a od sodnije ne obsojeni. Torej smemo tudi Slovenci govoriti: Ne kupujte pri nemškutarjih in lahonih!

(V državnem zboru) pričel se je proračunski razgovor, ki bode tekel ugodno za Nemce in vlado, malo ugodno za prave Slovane.

Ogled po širokem svetu.

(Srbi) so osnovali parobrodno društvo. (Ob srbsko-bolgarski) meji se zbirajo menda bolgarske vojaške čete, kar dela skrb Srbom.

(Ognjenik Vezuv) na Laškem je začel zopet ogenj, bruhati.

(Na Švicarskem) se je podrl most, ko je šel osebni vlak čez; veliko škode in grozna nesreča; okoli 100 ljudi je mrtvih in hudo ranjenih.

(Na Francoskem) bode slaba letina.

(Po Turškem) ni prijetno potovati, še po železnici ne. Blizo Drenopolja so bili roparji železnico ustavili, bogate popotnike ujeli in jih še le potlej izpustili, ko so dobro plačo dobili.

(V Betlehemu) se je pri samostanu duhovščina katoliška navskriž prišla s pravoslavno, da so se turški vojaki morali vmes vtikati.

(Na Kitajskem) kristijane hudo preganjajo.

D o p i s i.

Iz Rajhenburga. (Pri trapistih.) V rajhenburškem gradu, ki bode star že kacic 1000 let, naselili so se pred nekaterimi leti trapisti, ki so došli s Francoskega, kjer niso smeli več ostati. Kaj mično je, ogledati si ta grad in samostan. Poprej zeló zapuščen grad, so trapisti lepo popravili in osnažili. V njem prebiva okoli 50 trapistov, duhovnikov, bratov in učencev. Duhovniki so belo, bratje pa rujavo oblečeni. To je oster red. Nič ne govorijo; le kadar se s tujcem pogovarjajo, smejo bolj po tihoma govoriti. Imajo čedno kapelo, kjer marljivo molijo. Že ob 2. popolnoči ustajajo k molitvi. Mesa ne jedó. Vina dobé menda nekaj, pa sira in druge rastlinske hrane več. Na sveti dan se menda postijo celi dan in le en oreh baje vsak dobi. Spalnice imajo vsi skupaj pod streho. Prav čedne prostore, toda silno majhne pregraje, podobne pregrajam po kopeljih. Postelje so preproste, trde slamnice z enim kocom. Načelnik samostana nima nič boljše postelje kakor zadnji hlapec. Tu je bratovska enakost izpeljana, tukaj naj socialisti v šolo pridejo. Tako naj se višji v svetnih službah tudi zatajujejo, pa ne bode toliko prepira. — Rajhenburški trapisti se pečajo zeló z živinorejo in kmetijstvom. Imajo jako veliko in silno lepe goveje živine, konj in prašičev. Imajo tudi lepe vinograde, o katerih pa tudi

ne vem, če jih bodo obvarovali pred trtno ušjo, če ravno lahko s Francoske dobé najboljši poduk, kako je ravnati o tej zadevi.

Laški trg. V soboto 13. t. m. dodelan je bil zid tukajšnje šole, ob tej priliki dobili so zidarji in težaki od tukajšnjih Nemcev nekoliko piva in vina zastonj. Ko se do dobrega vpijanijo začnejo vpiti „hoch“, pa zidarji sami Lahi bili so v zadregi, ker Lah ne more izgovarjati črke *h*, mislili so si, bomo pa drugače začeli ter začnejo vpiti „koch“ nahujskani po tukajšnjih hujškačih, da bi nekoliko podražili tukajšnjega gospoda J. D. vrlega slovenskega rodoljuba, ker je ravno njegova hiša v obližji dotičnega šolskega poslopja. Kdo hujška? Slovenec gotovo ne. Iztaknež.

Iz verženske okolice. (Bralno društvo). Jako nas je po vsi okolici razveselila novica, da snujejo verženski rodoljubi bralno društvo in da je namestništvo tudi že potrdilo pravila. To je pač najlepše znamenje, da se v našem trgu vendar širi narodna prebujenost in zavednost. Ne moremo pa zatajiti, da se nam razmere v Veržeji v zadnjem času niso več dopadale. Opazili smo namreč, da se dajo nekateri sicer vsega poštenja vredni tržanje slepiti in za nos voditi od človeka, ki živi od našega kruha in od naše podpore. Zato pa nam je tako hvaležen, da ima za našo slovensko stvar

in slovensko ime samo zaničevanje. Srce nas je bolelo, ko smo vse to gledali. Zdaj pa smo veseli, da so spoznali krivo pot. Poštena in pravična stvar je tudi tukaj zmaga. Naše matere so Slovenke in naš materinski jezik je slovenski jezik. V prvi uri svojega življenja čuli smo slovensko besedo in, ako večni Bog dá, čuli bi tudi radi v zadnji svoji uri premilo materinsko besedo. Ako smo v sili in nevarnosti, ako smo veseli ali žalostni, ako se obračamo z gorečo prošnjo k mogočnemu Bogu, vselej, vselej govorijo naša usta predragi materinski jezik. Naša sveta dolžnost mora torej biti, da ga ljubimo iz polne duše, da ga branimo in čuvamo pri vsaki priliki. Zato pa se moramo vsi med seboj dramiti in navduševati. Ve-

likega pomena bode za prijazen verženski trg in za vso njegovo okolico ustanovitev bralnega društva. S tem so krepki verženski tržanje pokazali, da se njim gnjusi nemškutarsko iškarjotstvo. S tem so še jasneje pokazali, da hočejo duševnega napredka in omike, da hočejo med soboj gojiti in buditi iskreno ljubezen do slovenske domovine in neomahljivo udanost do prelepe naše Avstrije. Mi okoličanje bomo z veseljem prihiteli in se njim pridružili. V zdanjih resnobnih časih treba nam močne zveze in edinosti. In tako se hočemo v lepi moški složnosti iz naših slovenskih časopisov in knjig učiti in navduševati po prelepah besedah: Vse za vero, dom in cesarja!

Za poduk in kratek čas.

Črtice iz društvenega življenja
v Celji v letih 1830—1860.

(Dalje.)

Stari minoritski samostan, ustanovljen že l. 1241. najbrže po heunburških grofih, zanemarjen je bil v 16. stoletju prav zelo; ni čuda torej, da je protestantizem tukaj imel ugodna tla, ko so menihi slabo skrbeli za pravo cerkveno življenje. Ko je očak oglejski pregledoval v 16. stoletju (1594) ta samostan, našel ga je v velikem neredu in nesnažnosti. Cerkev so rabili menihi za shrambo. L. 1798. je bila ta cerkev pogorela in minoritski samostan odpravljen leta 1808. Zadnji minorit je umrl v Celji leta 1832.

Minoritsko cerkev so bili Celjani že leta 1811. nekoliko in v poznejših letih še bolj popravili ter je služila nemškim pridigarjem.

Duhovniki, ki so to službo tu opravljali, so bili nekateri prav odlični domoljubi slovenski.

Ko so minoritsko cerkev popravljali, razrušili so bili tudi rakvo, kjer so počivali telesni ostanki celjskih grofov. Črepinje njih so shranili za glavnim oltarjem, kjer se more še videti ona zadnjega celjskega grofa Ulrika II., ki ima na belem listku napis, čegava je bila. — Stolp k popravljenej minoritskej (nemškej) cerkvi so postavili leta 1858., blagoslovil je temelj knezoškof Slo m šek. V nekdanjem minoritskem samostanu je pa dandanes okrožna sodnja.

Kapucinski samostan je bil leta 1611. ustanovil nadvojvoda in cesar Ferdinand II., blagoslovil pa ljubljanski škof Tomaž Kren.

L. 1751. je papež Benedikt IV. ločil oglejski patrijarhat na videmsko in goriško nadškofijo, in višji diakonat savinjski (prav za prav spodnje štajerski) spadal je v cerkvenem obziru pod Gorico. Goriški škof Atems je prišel to leto v Celje in tu birmoval ter v slovenskem in nemškem jeziku pridigoval. Do leta 1761. ni imel mestni župnik naslov opata, ampak ta naslov je bil združen do takrat z župnijo v Šmartnem pri Slovenjem gradu. L. 1782. je papež Pij VI. potovaje na Dunaj v Celji prenočil.

Lazaristi (duhovniki reda sv. Vincenca de Pavla) naselili so se leta 1851. pri sv. Jožefu. — Usmiljene sestre so prevzele bolnico l. 1875. in šolske sestre (3. reda sv. Frančiška) so prevzele l. 1878. okoliško dekliško šolo.

Stari grad nad Celjem je pričal dolgo o velikej moči slavnih celjskih grofov, kajti njegove razvaline so nekoliko še danes ohranjene. Deželni knezi so dajali ta grad različnim gospodom v zastavo.

Leta 1546. n. pr. ga je imel Jan. Ungnad, ki se je za Truberja žrtvoval, da bi s pomočjo slovenskih in hrvatskih knjig razširjeval Lutrov nauk pri Jugoslovanih.

Ta stari grad je zapustil grof Anton Gaisruk in si sezidal novo celjsko graščino v mestu (sedaj kosarna), za katero je porabil streho starega gradu.

Ako ne bi bila potem štajerska dežela za ta zanimivi ostanek najmogočnejših svojih plemenitašev skrbela, morda bi ga danes ne bilo več. Grof Vinc. Gaisruk je bil namreč vse to zidovje prodal kmetu Gorišku za sramotno ceno 30 gl. Ta pa je kamen za kamenom prodajal, da je večji

dobiček od podrtin dobival, dokler ni tega ustavila štajerska dežela, ki je razvaline od njega kupila.

Mesto je bilo v novem veku še dobro utrjeno; zato ni mogel Turek, ko je leta 1474., 1479. in 1480. mesto oblegal, ničesar opraviti.

Leta 1785. so pa Celjani svoje mestno obzidje in rove prodali, ter dobili za vse kacic 2000 gld.

L. 1777. se je otvorila v Celji glavna, l. 1808. pa latinska šola.

Francozi so bili v mestu leta 1805. in 1809.

Požari so bili v Celji leta 1448., 1502, 1534., 1687. (razun cerkve je v poslednjem letu vse pogorelo), 1783, 1794, 1798 (uničil razun 5 hiš vse). Kuga je bila v l. 1647., 1699.

L. 1844. je bil cesar Ferdinand in leta 1850. cesar Franc Jožef I. v Celji.

Po tem uvodu pričnemo pripovedovati, kako je bilo v Celji od leta 1820. in 1830. naprej. Seveda, so ti odlomki pomanjkljivi, ali prostor našega lista nam ne dovoljuje, da bi mogli obširni in natančni biti.

Društveno življenje je bilo od nekdaj le v večjih krajih, v mestih mogoče, kajti le v teh je bilo dovolj izobraženih ljudi, ki so ljubili društveno življenje in bili zanj tudi sposobni.

Kakor so bili rokodelci in drugi obrtniki početniki mest in trgov, njih ustanovniki in prvi naselniki, tako so bili oni tudi prvi pospešitelji društvenega življenja.

V mestih tudi še ni bilo pred 200 in 100 leti veliko družih izobraženih stanov; uradnikov bilo je kaj malo; v mestih, kjer je dandanašnji kacic 200 uradnikov, jih pred 100 leti niti 20 bilo ni. In profesorjev ter učiteljev tudi ni bilo toliko, morebiti le deseti del tega, kakor dan danes. Tudi duhovnikov je bilo manj. Jedro naših starih mest, so bili torej rokodelci in obrtniki ter nekateri redki trgovci in kramarji. Rokodelec pa je bil v tistih starih dobrih časih še dokaj izobražen in se je mogel v marsičem

meriti z drugimi omikanimi ljudmi. On je namreč potoval v svojih mladih letih po daljnem svetu, videl več mest in več sveta, kakor malo kateri drugi. Pri takratni peš hoji se je tudi svet vse bolj na tanko ogledal. K njegovi družbinski izobraženosti je pripomogla pa tudi družba, v kateri je rokodelec od nekdaj rad živel; zlasti po delopustu, ko se je od dela odpočil, je rad zahajal v družbo, kjer je našel, kakor po domače rečemo, svojo „gliho“.

Ustanovili so potem svoje zadruge rokodelske, katerim so rekli „cehe“, po nemško navadno „Zunft“, „Innung“ ali „Bruderschaft“. Takih cehev je bilo gotovo tudi v Celji več. Te zadruge so se dobro držale še v 17. in deloma 18. stoletju. Prinašale so poleg tega, da so varovale svoje stanovske pravice, tudi mnogo živahnosti v društveno življenje. Cehi so se zbirali v časih pri načelniku zadruge, ki je hranil društveno imovino in zadružna pisma ter gospodaril z društvenim premoženjem. Zbirali so se pa rokodelci v krčmah in v prenočiščih (erpergah, Herbergen) tujih in potujočih rokodelcev, katere slednje so pri njihovem pohodu v mesto ondi pozdravljali. Imeli so cehi pri svojih običajih marsikakšno ceremonijo, s katero so se kazali svetu; n. pr. kedar so rokodelca sprejemali v svojo zadrugo in rokodelskega učenca uka oprasčali. Pazili so zelo na to, da se nobeden neizvežbani rokodelec in ne ud privilegovanih cehev ni lotil samostojnega rokodelstva. S takim nepoklicanim so večkrat grdo ravnali in ga smešili.

Enako tudi s tistim trgovcem ali kramarjem, kateri je slabo blago prodajal. Od tod se je ohranil izrek nemški: „Ins Handwerk pfuschen.“

Rokodelski cehi so imeli poleg svoje blagajnice („lod“ — Laden) tudi svoje bandere, pod katerimi so se skupno zbirali pri velikih cerkvenih slovesnostih, precesijah itd. Vsaj so rokodelske bratovščine kaj zelo pospeševalo cerkveno pobožnost, imele so večkrat svoje oltarje, svoje maše itd.

(Dalje prihodnjič.)

Razne stvari.

(Posebni brzovlak v Prago) pelje po jaku nižani ceni iz Ljubljane oziroma Trsta in Zagreba, čez Gradec, Dunaj in Brno (Brünn) dne 26. junija t. l. povodom velikanske deželne razstave in dne 28. in 29. t. m. prirejenih slavnosti v Pragi, in Holubove razstave na Dunaji. Vdeležba je po nižani vozni ceni na postajah med Trstom in Gra-

decam oziroma Bruckom n./M., Zagrebam in Zidanmostom, le z voznimi listki prireditelja, po jako ugodnem programu, ki ga na željo razpošilja in na vseh c. kr. poštah leži, mogoče. Odhod iz Celja ob 7:58 zvečer in cena do Prage in nazaj I. razred 32.60, II. razred 23.60, III. razred 14.60 gld. Vozni listki, ki so veljavni 30 dni, in za vsak vlak,

dobivajo se do srede 24. t. m. zvečer pri prireditelju, in v Celji pri trgovcu gospodu Drag. Hribarju. Prijatelje napredovanja in zabave v prav mnogobrojno vdeležbo uljudno vabi prireditelj Jos. Pavlin v Ljubljani, pisarna za potovanje, Marijin trg 1.

(Da ti roke ne spokajo) namaži je z mazilom iz polovice laškega olja in petrolja. Ta zmes ne smrdi in je tudi izvrstna maža za črevlje.

(O kajenji.) Dne 1. kimovca 1890. leta je izdala država New-York ukaz, s katerim otrokom javno kajenje prepoveduje. Glasi se tako-le: Otrokom starim menj kot 16 let je kajenje smodk, cigaret ali tobaka na javnih ulicah, trgih in prostorih prepovedano. Vsak prestopnik se bode kaznoval s kaznijo od 2 do 10 dolarjev. — Zakaj pri nas nimamo takega ukaza, ki je morda istotako potreben, kakor v New-Yorku!

(Izvežbane lastovke.) V Roubaix na Francoskem so imeli zanimive poskuse z izvežbanimi lastovkami. Jean Desbovrie je kazal 15 lastovk, katere je imel 3 tedne v kletki in jih je v tem času vežbal. Lastovkam so dali barvane trakove in so jih potem izpustili. Za četrto ure se je vrnila prva ter sedla Desbovrie na prst; prvi sledile so druge. Desbovrie je razglašal prednosti lastovk za pismošose v vojni, ker leté hitreje kot golobje in so tudi zvestejše in umnejše ter se laže krmijo. Na dolgotrajnem letanji jim ni treba počivati in hrane iskati, ker to že med letanjem storé, tudi se laže izvežbajo kot golobje. Nekateri ugovarjajo, češ, lastovke nas jeseni zapusté, toda gospod Desbovrie je imel tudi po zimi več lastovk na prostem.

(Skupne šolske počitnice.) Če je res, je jel minister Gautsch proučevati vprašanje o šolskih počitnicah ter hoče baje vže s prihodnjim šolskim letom uvesti začetek počitnic s 1. dnem julija in konec s 1. dnem septembra po ljudskih in srednjih šolah. Malo verjetno, dasi potrebno.

(Mraz in slana) sta bila od 12. do 13. junija na Pruskem; še pri nas je bilo le nekaj stopinj nad ničlo. Za mesec juni so zopet preveč mrzli in deževni dnevi nastopili.

Smešnice.

(Poštenje čez vse.) Oče, konjski kupec, pripoveduje svojemu sinu: „Sin moj, šel boš med svet, zapomni si to: Pošten bodi, poščenje čez vse. Bodi tak, kakor sem bil jaz. Ko sem začel s konji barantati, združil sem se bil z Gašperjem. Ves dobiček sva si vselej pošteno delila. Poslušaj! Enkrat kupi grof

konja. Pogodiva se zanj za 400 gld. Ko denar seštejem, bilo jih 500. Kaj misliš, kaj sem storil. Ali sem odvišni stotak vtaknil v svoj žep? Kaj še! Takoj sem nesel Gašperju, ker sva bila v kompaniji, 50 gld.“

(Smešnica iz leta 1848*) Mesca sušca so cesar ustavo vun dali, ktera se je z tako glasnim veseljam od mestjanov sprijela, da se je tud hitro na deželi razglasila. Kmeti so pri nas rekli: „Cesar so frajost vun dali, in njim (kmetom) ni bilo nič drugega mar, kakor to, alj je tlaka, desetina i. t. d. proč alj ne? Pridejo v grajšino; tu se njim pove, da zavolj tlake in desetine iz Dunaja še nič ni prišlo. Grajšaku ne vrjamejo, gredo tedaj k nekemu modrijanu, in ta njim ni mogel nič drugega povedati, kakor da so velike, velike frajosti iz Duneja po drotu (tako kmeti telegraf imenujejo) prišle, to se še pa vendar ne ve, alj je tlaka proč alj ne. Kakor hitro kmeti to zaslišijo, letijo k železni cesti, eden zleze na steber, čez kterga je drot napeti, vusta k drotu pritakne in reče: „Slišite cesar, alj je tlaka proč?“ Kadar to izgovori, vuho k drotu pritisne in sluša, kaj bodo cesar rekli. Ker pa ni bilo odgovora iz Duneja, so se kmeti žalostni domu podali.

(Nedoslednost kaznovana.) Pri požaru v slovenski vasi je pogorel posestnik, ki ni bil zavarovan, čeravno je sam agent zavarovalne družbe. Pri tistem požaru je trobentač požarne straže pogorel, a ni klical svojih tovarišev, da bi mu bili prišli na pomoč.

*) Nespremenjeno ponatisneno iz „Celjskih slovenskih novin“ 1. 1848.

Vlaki prihajajo od 1. junija z Dunaja v Celje in odhajajo dalje v Trst.

Brzovlak prihaja ob 4. uri 24 minut zjutraj in ob 3. uri 23 minut popoldne ter odide minuto kasneje.

Poštni vlak prihaja ob 1. uri 54 minut po noči in ob 10. uri 18 minut dopoldne ter odide 5 minut kasneje.

Mešani vlak prihaja ob 5. uri 38 minut popoldne in odide 5 minut kasneje.

Osobni vlak odhaja vsaki dan ob 6. uri zjutraj.

Iz Trsta v Celje in potem dalje na Dunaj.

Brzovlak prihaja ob 1. uri 38 minut po noči in ob 1. uri 52 minut popoldne ter odide minuto kasneje.

Poštni vlak prihaja ob 5. uri 34 minut popoldne in ob 3. uri 10 minut po noči in odide 5 minut kasneje.

Mešani vlak prihaja ob 8. uri 52 minut dopoldne ter odhaja 5 minut kasneje.

Osobni vlak odhaja vsaki dan ob 6. uri 20 minut zjutraj.

Delavci najdejo trajajoče delo in dober zaslužek pri zgradbi železnice skozi Savinsko dolino. Oglasiti se je na Polzeli. Naj se delavcem to naznani!

DRAGOTIN HRIBAR,

trgovina s popirjem in pisalnim orodjem

—* v Celji *—

priporočja

veliko izber lampijonov v vseh barvah in oblikah tucat (12 komadov) po gl. —60, —96, 120, 180, 240, 3—, itd.

✦ ZRAKOPLOVE ✦

(Luftballon)

okusno izdelane, z navadilom, kako se spuščajo v zrak, 1 komad po 50, 70, 90 kr., dalje po gold. 150, 250 itd.

Istotako je dobiti vse druge predmete za veselice in slavnosti.

👉 Vizitnice 👈

jako elegantne priporočja po nizki ceni

Društvena tiskarna D. Hribar v Celji.

✦ Zaloga specerijskega blaga ✦

Milan Hočevar

✦ Celje, Graška cesta, 3 ✦

Velika zaloga vsakovrstne kave, sladkorja, čokolade, kakao, riža, finega olja, vinskega kisa, raznovrstnega čaja, pravega ruma, slivovke sremeske, kranjskega brinovca, kognac, vinskega žganja, najboljša štajerska in avstrijska vina v butilkah, malaga, madeira, sheri in raznega šampanjca, svinjske masti, masla, švicarskega in parmazanskega sira, ogrskih salam, sardel, sardin, makaron, južnega sadja, sliv, lešnikov, najboljše moke, vsakovrstnih popolnoma zanesljivih semen
i. t. d., i. t. d., i. t. d.

Raznovrstne mineralne vode.

Zagotavljam zanesljivo in najcenejšo postrežbo vključno vsaki konkurenci.

Izvršuje vsakovrstna tiskarska dela v najnovejši, elegantni obliki, po nizkih cenah. V zalogi ima vse obrazce za farne in občinske urade, sodnije posojilnice, beležnike, šole i. t. d. Posebno priporočja krasne diplome po nizkih cenah.

Društvena tiskarna

DRAGOTIN

HRIBAR

Celje, Graška cesta št. 1

Trgovina s popirjem, pisalnim in risalnim orodjem na debelo in drobno. Veliki izbor molitvenikov in šolskih knjig, svetih podob, nožev, torbic za učence, knjižic za beležke in trgovskih knjig, barv, map in vseh ostalih potrebščin.